

Duma (Galela), 10 Mei 1916.

Onze beste zus Suze.

Wat waren we blij, dat we met deze post weer een brief van je mochten krijgen. Maar wat blijven die brieven van tegenwoordig lang onderweg, we dateert hem 28 Januari en we kregen hem 1 Mei. Dat is 3 maanden en vroeger kregen we ze wel eens in 6 weken. Dat is allemaal door dien ijselijken oorlog en wie weet of het nog niet zoo wordt, dat we heelemaal geen brieven meer krijgen, want verleden maand berichtten de couranten, dat er geen passagiersbooten van de "Nederland" en "de Lloyd" zouden varen, omdat er twee Hollandse bonten "de Lusitiana" en "de Palembang" in het Kanaal waren verongelukt door torpedo's of mijnen. Men mag dus blij zijn als men nog brieven krijgt. Het schijnt nu wel weer uit de Couranten, dat er toch nog passagiersbootee varen, maar niet zoo geregeld. Evenwel men kan't niet weten welke stremmingen er nog door dien oorlog zullen veroorzaakt worden. Alles wordt nu hier ook veel duurder dan vroeger. Nu, we moeten maar geduld hebben; eindelijk zullen ze er toch wel, wegens uitputting, met dien verschrikkelijken oorlog moeten uitscheiden. Het is ook een heel ding, lieve zus, dat ge nu weer zoo aan 't sukkelen zijt. 't Is toch een wonder wat een broos mensch nog aan z'n corpus kan uitstaan, want ge hebt er al heel wat mee moeten doormaken. Maar het kon toch wel eens zijn, dat we 't avond of morgen het bericht ontvingen, dat de banden die Uwe ziel aan 't lichaam kluisteren, ten slotte toch verbroken waren en zij was kunnen heenvliegen naar haren eeuwigen oorsprong: God, de Vader van alle vleesch. De gebondene een vrije geworden, de in vreemdelingschap verkeerende thuis gekomen. We kunnen er ons weinig van voorstellen en dat is maar goed ook, anders zou 't heimwee niet uittestaan zijn. Maar de werkelijkheid zal toch zoo uitermate heerlijk zijn, zoo als 't nooit in een mensch z'n hart en gedachte kon opklimmen. Dan zouden wij wéér daar staan ... en U zoo missen en zouden U toch nog zoo graag vast Behouden hebben: Stille meine Seele ! Lasz Gott walten, Unser Vater fuhren! Ja, Gods oordeel over ons hier zijn zwaar geweest en het werk heeft er onder geleden en moet er nog onder lijden, want er zijn werkrachten te weinig om de zaken overal geregeld z'n gang te kunnen laten gaan. Maar we mogen ons er toch al weer in verheugen, dat we voor verdere oordeelen in dit afgeloopen halfjaar gespaard zijn. "Hij zal niet altijd twisten noch eeuwiglijk den toorn behouden" - "Zoo hoog de hemel is boven de aarde, zoo groot is Zijne goedertierenheid geweldig over degene, die Hem vreezen" "Want Hij weet wat maaxsel wij zijn, gedachtig zijnde dat wij stof zijn" Maar we hebben het dikwijls o zoo noodig, om er door Zijn toorn aan herinnerd te worden, dat wij stof zijn en dat onze plaats is in het stof aan Zijne voeten. Ja, lieve mensen, dat voortdurend onbestemd blijven van den tijd waarom wij van hier zullen opbreken is niet aangenaam, maar toch we zitten hier niet tegen onzen zin en God zegent ons met zooveel en met gezondheid en heldere geestvermogens, zoodat we het niet zoo heel erg vinden, dat we nog niet zoo gauw van dit lieflijk oord weg zullen moeten. Een mensch heeft echter nu eenmaal zoo z'n bevliegingen en belooft zich dan gouden bergen van verandering en dan denkt hij, dat hij 't toch onmogelijk meer zoo in 't oude gangetje zal kunnen uithouden en' dan is het zeker goed voor hem, dat God niet in z'n bevliegingen meegaat en hem nog op z'n oude plaats houdt, om hem te laten zien, dat het toch nog wel. gaat. Dus genietende van de goedertierenheid Gods die ons staande houdt en van de menigvuldige weldaden, die Hij nog dagelijks over ons uitstort. - willen we maar den tijd

afwachten. waarop Hij 't goedvindt om ons van hier te laten gaan.

't Is wel jammer, dat door die plannen om spoedig te zullen komen, in onze lieve Josien hooggaande illusies zijn gewekt van een tehuis bij ons, die nu voorlopig niet kunnen vervuld worden. Maar dat leven bij zoo'n paar uitgedroogde boschmenschen zou haar ook nog wel eens tegen kunnen vallen en daarom geve God haar ook maar overgegevenheid om op Zijne ure te wachten en een open oog om te genieten van het goede, dat Hij ook haar dagelijks ten deele doet zijn.

Dank voor het goede dat ge over Doortje en Suusje kunt schrijven.

Verbeeld je nu die Door, die zoo rijk is met haar horloge en die er ons niets van schrijft, zelfs Suus schreef er niet over! Ja, die kinderen!

We zijn in spanning om te vernemen of zij al of niet voor

Zetten geslaagd is, dat begrijpt ge. Hier geen nieuws. Alles wel.

Zoo God wil, hebben we den volgenden week een 10-tal dagen

Conferentie te Tobelo en zullen Lize en Marietje ook meegaan. We

logeeren dan bij de Munks. Ja, arme Dir (Wesseldijk) Munk's vrouw:

niet lang geleden overleed haar Vader en nu met deze boot kreeg zij

het bericht per telegram dat God ook hare Moeder tot zich genomen

had. Wat een groote smart voor haar ! God geve haar berusting.

Nu, neem dit woordje voor lief, waar we elkaar niet kunnen zien

hebben we maar weer eens gebabbeld op papier.

Hartelijke groeten van Lize en mij en alles liefs en vele warme

omhelzingen in gedachte en zoentje van Marietje.

Vrede door het bloed de kruises;

licht van de Zonne de Gerechtigheid zij je deel.

Dag zus, je liefste broer Marie.